

have Noget imod, i praktisk Henseende, at Herredsfogden eller Birkedommeren fik Adgang til at være tilstede i Sogneforstanderskabernes Møder, især naar der søies til, at det er uden Stemmeret; men jeg synes dog, at det er principstridigt, jeg synes, at Communalrepræsentationen maa nødvendigvis fremgaae saa reent som muligt af Communebeboerne. Jøvrigt skal jeg med Hensyn til, at det hedder, at Herredsfogdens Stemmeret skal bortfalde bemærke, at jeg lægger mindre Vægt derpaa; det er ikke Herredsfogdens eller Birkedommerens Stemme, det kommer an paa; det er ikke den, der vil gjøre Udslaget i de Forhandlinger, hvori han maatte deeltage i Sogneforstanderskabernes; det er Discussionen, det er den Indflydelse, han blot ved sin Nærværelse vil udøve, der er det Vigtige; den enkelte Stemme vil ikke være af væsentlig Indflydelse. Det er derfor, jeg meente, at Herredsfogden eller Birkedommeren, som paa anden Maade træder i Forhold til Sogneforstanderskaberne, ikke skulde være født Medlem af dem.

Til § 3 har jeg tilladt mig at stille nogle Ændringsforslag. Det første gaaer ud paa, at, hvor der staar: „Den mindre Halvdeel af Sogneforstanderskabets Medlemmer vælges af samtlige de Beboere i Sognecommunen, som have fyldt deres 25de Aar“, skulde der hellere staae „30te Aar“, navnlig, for at Bestemmelsen kan bringes mere i Overensstemmelse med Valgretten til Rigsdagen. Jeg synes, at der ingen større Grund er til at gjøre Folk i en yngre Alder til Valgberettigede til Communalbestyrelserne, end til Rigsdagen. Jøvrigt vil det have Ilden eller ingen praktisk Betydning; thi der vil ikke være ret Mange i Communerne, som ville være Bosiddende, og altsaa have de øvrige Betingelser for Valgberettigelsen, i en yngre Alder end 30 Aar, men jeg har troet, at det vilde være mere i Overensstemmelse med Valgrettigheden til Rigsdagen. Den vigtigste Deel af de Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at gjøre, angaaer derimod den sidste Deel af første Passus af § 3, idet jeg nemlig meente, at, naar det hedder: „Den større Halvdeel vælges af den Femtedeel af Communens valgberettigede Beboere, som i det foregaaende Calenderaar have udredet de største Afgifter til den, derunder

indbefattet alle Naturalydelsler o. s. v., skulde denne Passus udgaae, fordi jeg seer ingen Grund, hvorfor man skulde sætte en saadan Grændse, da det dertil vil være vanskeligt at bestemme denne Femtedeel; det er nemlig ikke saa ganske simpelt at faae en Femtedeel eller en vis Brøk ud, naar man ikke i Forveien har hele Summen, hvoraf den skal tages ud, hvilket vil have sine store Vanskeligheder. Mit Forslag slutter sig ogsaa bedre til det Bestaaende, som jeg ikke seer nogen Grund til at forlade, naar der ingen Nødvendighed derfor er tilstede, idet den sætter Grændsen mellem de 2 Arter af Valgberettigede der, hvor Valgretten hidtil har været begrændset; altsaa følger Forslaget i den Henseende det, som er fastsat i Communalanordningen af 13de August 1841. Dette antager jeg for at være det vigtigste af de Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at gjøre, nemlig, at, naar der endelig skal veles, — jeg havde personlig helst ønsket, at der ikke havde fundet nogen saadan Deling Sted mellem de Valgberettigede, men at Valgretten indenfor de Grændser, man maatte komme overeens om at sætte, skulde være eens for Alle — at, naar der skal være en dobbelt Art af Valgberettigede, Grændsen da helst maatte sættes der, hvor Valgretten hidtil har været begrændset. — Som Folge af det Forslag, der er gjort til § 3, vil den sidste Passus af § 4 maatte udgaae, da den slutter sig aldeles til § 3, og ligeledes vil Slutningen af § 5 maatte forandres, hvilket ogsaa følger af Ændringsforslaget til § 3, saa disse Ændringsforslag have ikke nogen videre Betydning; de ere kun to nødvendige Conseqventer af det, jeg antager for at være Hovedændringsforslaget. I Ændringsforslaget indeholdes intet Andet end en blot Redactionsforandring, som altsaa ikke har nogen Betydning. — Hvorvidt nu Nogen af Thingets Medlemmer vil finde sig opfordret til at gaae ind paa disse Ændringsforslag, kan jeg jo ikke vide; men det er min fuldkomne Overbeviisning, at Loven derved vilde modtage nogen Forbedring, og forsaavidt skulde det være mig hjært, om Nogen vil gaae ind derpaa. Loven, saaledes som den foreligger, kan jeg derimod ikke paa nogen Maade stemme for.